

1. Ідея художнього твору – це:

1. головна думка, що служить узагальненим вираженням змісту всього твору й містить в собі оцінку зображених у ньому життєвих явищ;

2. зміст художнього твору;

3. емоційний настрій твору;

4. такий задум, що єднає окремі частини твору, аж до окремих слів;

5. сюжет художнього полотна.

2. Проблематика твору – це:

1. комплекс ідей, що містяться у творі;

2. внутрішня тема, сукупність головних і допоміжних тем твору;

3. допоміжні теми твору;

4. головна тема твору;

5. головна думка твору.

3. Тема твору – це:

1. коло життєвих явищ, відображених у творі в зв'язку з певною проблемою;

2. узагальнена основа змісту художнього твору;

3. комплекс ідей, що містяться у творі;

4. конкретно-чуттєве мислення;

5. позатекстові реалії.

4. Конфлікт твору – це:

1. головна думка твору;

2. найгостріший момент у творі;

3. зіткнення протилежних інтересів і поглядів;

4. пристрасне переживання душевного піднесення;

5. естетична мотивація всіх компонентів твору.

5. Сюжет твору – це:

1. перебіг дії та послідовність її розвитку;

2. основні події твору;

3. інформування читача про персонажів, їхнє оточення та інтер'єр;

4. момент вирішального зіткнення характерів;

5. момент найвищого піднесення, напруження.

6. Найбільш нейтральна назва для образів людей у творі:

1. герой;

2. персонаж;

3. актант;

4. дійова особа;

5. індивід.

7. Тропи – це:

1. синоніми, антоніми, омоніми, пароніми, діалектизми..,

2. сукупність лексичного складу твору;

3. слова, вжиті в переносному значенні для характеристики будь-якого явища за допомогою вторинних смислових значень;

4. певна кількість віршових рядків, об'єднаних римою;

5. своєрідна синтаксична побудова фраз і їх поєднання в художньому творі.

8. Різновид комічного, який характеризується жорстоким уїдлигим зображенням дійсності – це:

1. гумор;

2. сатира;

3. пародія;

4. сарказм;

5. іронія.

9. Художній троп, який виражає глузливо-критичне ставлення митця до предмета зображення, вираз – це:

1. сатира;
2. іронія;
3. гротеск;
4. порівняння;
5. антитеза.

10. Поєднання в одному предметі або явищі несумісних, рідко контрастних якостей – це:

1. гумор;
2. пародія;
3. гротеск;
4. бурлеск;
5. сатира.

11. Літописи – це:

1. захоплюючі описи подорожей країнами світу;
2. невеличкі тексти гумористично-сатиричного змісту;
3. великі твори, які писалися впродовж віків, щоб фіксувати найважливіші події історії;
4. звіти про події старовини;
5. детальні звіти про суспільно-політичне життя країни.

12. Головна ідея поеми Т.Шевченка „Сон”:

1. уславлення пануючого уряду;
2. жорстока сатира на тогочасне суспільство;
3. містична розповідь про неіснуючі світи;
4. показ трагічної долі жінки;
5. ствердження споконвічного права України на самостійність і незалежність.

13. „Маруся”, „Козир-дівка”, „Сердешна Оксана” Г.Квітки-Основ’яненка – це:

1. сентиментальні повісті;
2. пригодницькі романи;
3. ліричні оповідання;
4. трагічні балади;
5. сатиричні послання.

14. Г.Квітка-Основ’яненко став автором:

1. першого українського роману;
2. першої української оди;
3. першого українського оповідання;
4. першої української новели;
5. першої української драми.

15. Балада – це:

1. п’єса соціального чи побутового характеру з гострим конфліктом;
2. жанр ліро-епічної поезії фантастичного, історико-героїчного або соціально-побутового змісту з драматичним сюжетом;
3. ліро-епічний твір, переважно віршований, у якому зображені значні події і яскраві характери;
4. літературна обробка народних анекдотів;
5. жанр драми, в якому дія характери, ситуації постають у смішних формах, а конфлікт здебільшого закінчується щасливо.

16. Повість належить до:

1. середніх епічних форм;
2. малих епічних форм;
3. великих епічних форм;
4. ліро-епічних жанрів;
5. драматичних жанрів.

17. Жанр лірики, що виражає піднесені почуття, викликані важливими історичними подіями, діяльністю видатних історичних осіб – це:

1. дифірамб;
2. епітафія;
3. епіталама;
4. ода;
5. медитація.

18. Змістові чинники художньої форми – це:

1. композиція, пафос, строфіка;
2. фабула, мотив, сюжет;
3. тема, проблема, ідея;
4. композиція, предметна деталізація, художня мова;
5. фоніка, ритміка, метрика.

19. Формальні чинники художнього змісту – це:

1. родовий і жанровий зміст;
2. композиція, предметна деталізація, художня мова;
3. фабула, конфлікт, сюжет;
4. тенденція, пафос, характери;
5. обставини, тема, ідея.

20. Література – це вид мистецтва:

1. категоріальний;
2. живописний;
3. зоровий;
4. слуховий;
5. синтетичний.

21. Лірика, епос, драма – це:

1. жанри;
2. жанрові різновиди;
3. стилі;
4. роди літератури;
5. ліро-епічні твори.

22. Еліпсис – це:

1. поетична фігура;
2. троп;
3. явище евфонії;
4. строфа;
5. вид рими.

23. Інверсія – це:

1. стилістична фігура, що полягає в опущенні певного члена речення, яке легко відновлюється за змістом;
2. стилістична фігура, яка полягає в незвичайному розташуванні слів у реченні задля емоційного смислового увиразнення;
3. повторення однакових слів, словосполучень, строф, фраз;
4. один із тропів, призначений підкреслювати характерну рису певного предмета або явища;
5. заключна частина віршового рядка.

24. Анафора – це:

1. єдинопочаток;
2. коротка усна оповідь гумористичного чи сатиричного ґатунку з дотепним фіналом;
3. сполука суперечливих понять, свідоме порушення логічних зв'язків, ініційоване задля створення певного стилістичного та смислового ефекту;
4. стилістичний прийом, який полягає у повторенні однорідних приголосних;

5. вживання слів у поетичному тексті в прямому значенні на відміну від тропів.

25. Паралелізм – це:

1. суголосся, що охоплює окремі слова чи їх закінчення;
2. приголосний, вжитий перед наголошеним голосним у римі;
3. повчальне інакомовлення;
4. близьке до притчі жанрова різновидність;
5. аналогія, уподібнення, спільність характерних рис або чину.

26. антитеза – це:

1. риторична фігура, що полягає у повторенні того ж самого значення, але у відмінному семантичному полі, обіграючи двозначні мовні звороти;
2. різновид іронії як тропа, похвала у вигляді осуду чи навпаки;
3. стилістична фігура, що полягає у драматичному запереченні певної тези чи у вмотивованому контрастуванні смислових значень;
4. вживання слів та виразів у протилежному значенні;
5. випередження, здогад.

27. Асиндетон – це:

1. повторення теми чи мотиву якогось твору у дещо зміненому вигляді при збереженні основного змісту;
2. неримований нерівно наголошений віршорядок, що має версифікаційні джерела у фольклорі;
3. засіб розкриття можливостей версифікаційної фоніки;
4. безсполучниковість задля увиразнення та стислості виразу;
5. концентроване повторення голосних звуків у поетичному рядку чи строфі, яке витворює ефект милозвуччя.

28. Анаколуф вживається

1. для характеристики мови персонажів, зокрема – задля комічного ефекту;
2. для типізації персонажів;
3. як різновид градації;
4. з іронічною метою;
5. для заперечення певної тези.

29. Метафора, метонімія, синекдоха – це:

1. явища звукової організації художньої мови;
2. стилістичні фігури;
3. тропи;
4. складові композиції;
5. канонізовані строфи.

30. Термін трагедія буквально в перекладі з грецької означає:

1. журлива пісня;
2. щебет;
3. солов'їна пісня;
4. козлина пісня;
5. радість.

31. Термін пафос у літературний обіг увів:

1. Платон;
2. Аристотель;
3. В.Белінський;
4. Д.Джонсон;
5. І.Франко.

32. Види мистецтва розрізняються засобами:

1. наслідування;
2. типізації;
3. індивідуалізації;

4. поетичності;
5. музичності.
33. Термін хронотоп у літературознавчий обіг увів:
 1. Г.Поспелов;
 2. І.Франко;
 3. І.Кант;
 4. М.Бахтін;
 5. М.Кодак.
34. Об'єктивно наявне в художньому творі образне розкриття авторського ставлення до озву чуваного – це:
 1. пафос;
 2. тенденція;
 3. ідея;
 4. тема;
 5. проблема.
35. Цілісність художнього твору – це:
 1. художній світ, який зводиться до суми його елементів;
 2. структура твору;
 3. „простір зустрічі автора, героя і читача”;
 4. матеріальна данність, створена людиною;
 5. ідейна невичерпність твору.
36. Обґрунтування поділу поезії на три роди – епос, лірику і драму було зроблено:
 1. Лессінгом у „Лаокооні”;
 2. Аристотелем у „Поетиці”;
 3. Аристотелем у „Риторичі”;
 4. Н.Буало в „Мистецтві поетичному”;
 5. Д.Дідро в „Салоні 1767 року”.
37. Проблему естетичного сприйняття дійсності в індійській науці було вперше порушено:
 1. в трактаті „Нат’яшастра”;
 2. в коментарі „Дхван’ялока”;
 3. в праці „Кав’яланкара-сутра”;
 4. у трактаті „Вакрокті-дживіта”;
 5. у праці „В’яктивівєка”.
38. Хто з літературознавців писав: „Якщо оглянути українську література ХХ ст., то може здатися, що маємо справу з літературою без модернізму. Або з не модерною літературою не модерної нації”:
 1. М.Зубрицька;
 2. Н.Зборовська;
 3. Л.Тарнашинська;
 4. Т.Гундорова;
 5. С.Павличко.
39. Автором праці „Думка й мова” є:
 1. О.Білецький;
 2. О.Веселовський;
 3. І.Франко;
 4. О.Потебня;
 5. М.Ігнатенко.
40. Синтаксичні засоби увиразнення мовлення – це:
 1. стилістичні фігури;
 2. тропи;
 3. архаїзми, історизми, варваризми, екзотизми...;

4. силабіка;
5. клавзули.
41. Літота – троп протилежний
 1. антономазії;
 2. іронії;
 3. гіперболі;
 4. анафорі;
 5. антитезі.
42. Стилістичні фігури немотивовані логічно і вводяться в текст зі стилістичних міркувань – це:
 1. анафора, епіфора;
 2. тавтологія, плеоназм;
 3. асиндетон, полісендитон;
 4. інверсія, анаколупф;
 5. антитеза, оксюморон.
43. Фігури мовлення, побудовані на словесних зворотах, мають умовно діалогічний характер – це:
 1. синтаксичний паралелізм;
 2. риторичні фігури;
 3. фігури протиставлення;
 4. фігури зіставлення;
 5. композиційні повтори.
44. До фігур протиставлення належать:
 1. антитеза, оксюморон;
 2. анафора, епіфора;
 3. градація, паронимазія;
 4. плеоназм, тавтологія;
 5. алітерація, асонанс.
45. Стилістичною фігурою, яка зв'язує повтором окремих слів чи словосполучень початок і кінець суміжних мовних одиниць (абзац, строфа) або й однієї одиниці (речення чи віршовий рядок) називається:
 1. анепіфорою;
 2. градацією;
 3. ампліфікацією;
 4. паронимазією;
 5. антитезою.
46. Стилістична фігура, яка полягає в підкреслено відчутному накопиченні в межах одного- кількох речень однотипних мовних одиниць називається:
 1. інверсією;
 2. паронимазією;
 3. епаналіфами;
 4. еліпсисом;
 5. ампліфікацією.
47. Термін градація в перекладі з латинської мови означає:
 1. поширення, збільшення;
 2. поступове підсилення;
 3. нісенітниця;
 4. надлишок;
 5. перенесення, повтор.
48. Паронимазія найчастіше використовується для створення каламбурів у:
 1. одах;
 2. трагедіях;

3. драмі;
 4. прозі;
 5. медитаціях.
49. Словесний зворот, в якому ознаки описуваного предмета подаються в надмірно перебільшеному вигляді з метою привернення особливої уваги читача, називається:
1. літотою;
 2. антономазією;
 3. гіперболою;
 4. синекдохою;
 5. метонімією.
50. У романі Олеса Гончара „Циклон” зустрічаються такі тропи як Подвиг і Сумнів, Образ Людської Ріки, Світло, Високе Відродження, Мати Чиясь, Держава Наруги і Зла. Ці тропи називаються:
1. асоціонімами;
 2. перифразами;
 3. евфемізмами;
 4. метафорами;
 5. метоніміями.
51. Назвіть стиль, для якого характерне пізнання серцем, внутрішня роздвоєність та суб'єктивізм:
1. орнаменталізм;
 2. бароко;
 3. романтизм;
 4. класицизм;
 5. сентименталізм.
52. Виберіть стиль, ознакою творів написаних у якому є сильний герой:
1. бароко;
 2. романтизм;
 3. класицизм;
 4. реалізм;
 5. імпресіонізм.
53. Виберіть прізвище письменника, який працював у жанрі полемічної літератури:
1. І.Вишенський;
 2. Г.Сковорода;
 3. С.Величко;
 4. автор „Слова о полку Ігоревім”;
 5. Ф.Прокопович.
54. Виберіть роман, який можна назвати пригодницьким:
1. „Хіба ревуть воли, як ясла повні?” Панаса Мирного та Івана Білика;
 2. „Вир” Г. Тютюнника;
 3. „Вершники” Ю.Яновського;
 4. „Тигролови” І.Багряного;
 5. „Циклон” О.Гончара.
55. Назвіть письменника, улюбленим жанром якого є сонет:
1. Б.Олійник;
 2. М.Рильський;
 3. Д.Павличко;
 4. П.Тичина;
 5. В.Стус.
56. Укажіть, яке поняття випадає з логічного ряду:
1. міфологема;
 2. ідея;

3. алюзія;
4. ремінісценція;
5. мотив.
57. Визначте, який літературний стиль притаманний літературі періоду Київської Русі:
 1. бароко;
 2. ренесанс;
 3. готика;
 4. рококо;
 5. класицизм.
58. Укажіть п'єсу, яка є зразком класицизму в українській літературі:
 1. „Наталка Полтавка” І.Котляревського;
 2. „Хазяїн” І.Карпенка-Карого;
 3. „Украдене щастя” І.Франка;
 4. „Свіччине весілля” І.Кочерги;
 5. „Дикий Ангел” О.Коломійця.
59. Укажіть, ім'я якого письменника випадає з логічного ряду:
 1. Л.Костенко;
 2. І.Драч;
 3. В.Симоненко;
 4. Д.Павличко;
 5. Б.Олійник.
60. Виберіть стиль, для якого характерні „поезії ночі”, фантастична оповідь, звертання до історичних тем:
 1. романтизм;
 2. постмодернізм;
 3. імажинізм;
 4. реалізм;
 5. акмеїзм.
61. Виберіть стиль, творам написаним у якому притаманне протистояння добра і зла:
 1. бароко;
 2. дадаїзм;
 3. натуралізм;
 4. реалізм;
 5. імпресіонізм.
62. Назвіть твір, жанр якого можна визначити як роман у новелах:
 1. „Велика рідня” М.Стельмаха;
 2. „Сад Гетсиманський” І.Багряного;
 3. „Князь Єремія Вишневецький” І.Нечуя-Левицького;
 4. „Роксолана” П.Загребельного;
 5. „Вершники” Ю.Яновського.
63. Який жанр належить до фольклорних ліро-епічних жанрів:
 1. пісня;
 2. коломийка;
 3. казка;
 4. дума;
 5. пісня.
64. Переказами про богів, святих, героїв, надприродні явища називають:
 1. легенди;
 2. міфи;
 3. перекази;
 4. думи;
 5. балади.

65. Із логічного ряду випадає поняття:

1. постпозиція;
2. експозиція;
3. кульмінація;
4. тема;
5. розв'язка.

66. Г.Квітка-Основ'яненко є представником стилю:

1. готика;
2. бароко;
3. монументалізм;
4. сентименталізм;
5. ренесанс.

67. Представником класицизму є:

1. І.Вишенський;
2. І.Котляревський;
3. Г.Сковорода;
4. Г.Квітка-Основ'яненко;
5. Т.Шевченко.

68. Виберіть стиль, характерною ознакою якого є увага до простих характерів:

1. неоромантизм;
2. експресіонізм;
3. імпресіонізм;
4. неореалізм;
5. класицизм.

69. Укажіть жанр „Енеїди” І.Котляревського:

1. історична поема;
2. драма-феєрія;
3. бурлескно-травестійна поема;
4. філософська поема;
5. героїко-патріотична фантазмагорія.

70. Готичний стиль, для якого характерні багата тропіка, мозаїчність композиції, складна синтаксична будова називається:

1. монументалізм;
2. бароко;
3. сентименталізм;
4. орнаменталізм;
5. романтизм.

71. Виберіть стиль, для творів написаних у якому характерною ознакою є подрібнення та ущільнення хронотопу:

1. класицизм;
2. імпресіонізм;
3. експресіонізм
4. романтизм;
5. реалізм.

72. Пишнота – характерна риса:

1. орнаменталізму;
2. романтизму;
3. класицизму;
4. бароко;
5. неоромантизму.

73. До ліро-епосу належить:

1. поезія;

2. роман;
3. новела;
4. поема;
5. есе.

74. Лейтмотив – це:

1. мотив-натяк;
2. основний мотив;
3. додатковий мотив;
4. мотив, пов'язаний із цитуванням;
5. міфологема.

75. Сонет має

1. 8 рядків;
2. 10 рядків;
3. 12 рядків;
4. 14 рядків;
5. 16 рядків.

76. Укажіть на особливості строфічної будови поезії:

Іду полями, полями,

Поміж житами...

Так і здається, що мавка вигляне,

Усміхнеться очима, повитими

Поволокою,

Простягне руки: „Візьми мене до себе,

Візьми мене...”

(В.Поліщук)

1. сонет;
2. дистих;
3. терцина;
4. катрен;
5. верлібр.

77. Укажіть назву трискладової стопи з наголосом на першому складі:

1. ямб;
2. хорей;
3. амфібрахій;
4. анапест;
5. дактиль.

78. У наведених рядках використано такий троп, як:

Даремно ти шукаєш молоду –

За тебе я вінок її розвив.

(І.Кочерга „Свіччине весілля”)

1. метонімія;
2. синекдоха;
3. перифраз;
4. метафора;
5. епітет.

79. Визначте, який троп яскраво виражений у наведеному рядку:

Палає синім льодом шлях.

1. метафора;
2. порівняння;
3. епітет;
4. алегорія;
5. оксиморон.

80. Визначте, який троп яскраво виражений у наведеному рядку:

Йде зима й бескидами гуде.

1. метафора;
2. порівняння;
3. персоніфікація;
4. алегорія;
5. оксиморон.

81. Визначте, який троп яскраво виражений у наведених рядках:

Моя душа, немов черешня,

Понад снігами зацвіла.

1. гіпербола;
2. персоніфікація;
3. метафора;
4. порівняння;
5. епітет.

82. Визначте, який стилістичний засіб використано в наведених нижче рядках:

Беру тебе, о світе мій терновий,

В обійми сонячні! В любов мою,

Мов на вогонь, кладу! Засяй гарячим
світлом.

(О.Влизько)

1. риторичне звертання;
2. алюзія;
3. антитеза;
4. метафора;
5. паралелізм;

83. Визначте віршову форму поезії В.Симоненка „Лебеді материнства”:

1. терцина;
2. катрен;
3. сонет;
4. дистих;
5. верлібр.

84. Визначте, який троп яскраво виражений у наведених рядках:

В неділю раненько зозуля кувала,

Ой то не зозуля, то рідная мати,

Вона проводжала сина у солдати.

(Народна пісня)

1. перифраз;
2. порівняння-запитання;
3. негативне порівняння;
4. порівняння-паралелізм;
5. метафора.

85. Визначте, який прийом використовує автор у словах:

На небі сонце – серед нив я.

(М.Коцюбинський)

1. іронія;
2. алегорія;
3. алітерація;
4. інверсія;
5. паралелізм.

86. Визначте віршовий розмір уривка з п'єси І.Кочерги „Ярослав Мудрий”:

О Боже ж мій! Як важко вибрати шлях

Серед шляхів поплутаних усіх!
Все крайності – розбійник чи монах.
Пиши книжки або коней паси.

1. хорей;
2. ям;
3. дактиль;
4. амфібрахій;
5. анапест.

87. Укажіть, яке з понять випадає з логічного ряду:

1. метонімія;
2. синекдоха;
3. метафора;
4. гіпербола;
5. верлібр.

88. Визначте, який троп яскраво виражений у наведених рядках:

Лисичка подала у суд таку бум агу:
Що бачила вона, як попелястий Віл
На панській винниці пив,
як мошенник брагу,
Їв сіно, і овес, і сіль.

(Є.Гребінка)

1. епітет;
2. порівняння;
3. метафора;
4. алюзія;
5. алегорія.

89. Визначте, який прийом використовує автор у словах:

Бо твій патріотизм
Празнична одежина,
А мій – то труд важкий,
Гарячка недержима.

(І.Франко)

1. метафора;
2. антитеза;
3. гіпербола;
4. алегорія;
5. паралелізм.

90. Визначте віршовий розмір уривка з п'єси І.Кочерги „Свіччине весілля”:

І сім років безмовне наше місто,
І темно скрізь, і сім років нема
Ні гулянок, ні зборів цехових...

1. хорей;
2. ямб;
3. дактиль;
4. амфібрахій;
5. анапест.

91. Виберіть твір, який є яскравим зразком сентименталізму в українській літературі:

1. „Маруся” Л.Боровиковського;
2. „Маруся” Г.Квітки-Основ'яненка;
3. „Катерина” Т.Шевченка;
4. „Наталка Полтавка” І.Котляревського;
5. „Горпина” Марка Вовчка.

92. Зразком якого стилю є рання творчість Т.Шевченка:

1. бароко;
2. класицизму;
3. сентименталізму;
4. романтизму;
5. доби Реформації.

93. Виберіть стиль, для творів написаних у якому характерне бажання наблизити ідеал до дійсності:

1. бароко;
2. імпресіонізм;
3. неоромантизм;
4. соцреалізм;
5. футуризм.

94. Виберіть жанр, характерною ознакою якого є глибокий психологізм:

1. роман;
2. повість;
3. оповідання;
4. новела;
5. есе.

95. Виберіть стиль, для творів якого характерне звернення до античності:

1. бароко;
2. романтизм;
3. неоромантизм;
4. класицизм;
5. готика;

96. Визначте жанр поезії за наведеним уривком:

Сніг лягав пелюстками вишень,
В срібні сурми виспівував січень.
Ви пройшли крізь той сонячний день
Повз життя моє, мов Беатріче.

1. пейзажна лірика;
2. інтимна лірика;
3. патріотична лірика;
4. філософська лірика;
5. громадянська лірика.

97. Визначте, чим є загибель Катерини з однойменної поеми Т.Шевченка:

1. постпозиція;
2. зав'язка;
3. кульмінація;
4. розв'язка;
5. експозиція.

98. Визначте віршовий розмір наведених нижче рядків поезії Є.Маланюка:

Так зродився ти з хвиль золото-синіх
космічних вібрацій,
Метеором огнистим ударив
в дніпровські степи
І, здавалося, – вріс. І над плугом
схилювався до праці,
І вже мріяло серце про сонцем наліті
снопи...

1. ямб;
2. хорей;

- 3. анапест;
- 4. дактиль;
- 5. амфібрахій.

99. Визначте жанр твору:

„Один поет запитав молодого Сосюру:

– Володю, ви не боїтеся смерті?

– Ні, не боюся, – зразу рішуче відповів він; потім замислився і додав:

– Тільки віршів шкода.”

- 1. діалог;
- 2. медитація;
- 3. роман;
- 4. новела;
- 5. ода.

100. Визначте вид звукозапису:

Лине легіт легко-легко

Гладить липи. Літо мріє

Нахилив голівку глеком

Цвіт лілей у літургії.

(Л.Далека.)

- 1. дисонанс;
- 2. нона;
- 3. асонанс;
- 4. евфонія;
- 5. какофонія.

